

Тукъ, мислѣхъ, не ще бѣде излишно, да споменѣхъ и за направата на Българската черкова въ Цариградъ върху мѣстото на подарената Стефанакува Богориди къща въ Галата или Фенеръ, не далечъ отъ Гръцката Патриаршия, за която пръвъ вдѣхнахъ тѣзи идея на Цариградскитѣ Българи и Български тамъ еснафи Александръ Екзархъ, както слѣдва.

Помнѣхъ добръ, както и по горѣ спомѣнихъ, че на 1842 година, когато бѣхъ още ученикъ въ Куручешме, Г-нъ Александръ Екзархъ доде въ Цариградъ отъ Парижъ (когато посѣти въ Куручешме и Директора Самуила) заедно съ нѣкой французинъ Бланкъ отъ себѣ си или отъ французското Правителство проведенъ пѣтешественикъ, на когото Екзарха билъ другаръ, и го е водилъ отъ сѣтиѣ изъ България, която страна и Българския народъ желаялъ Бланкъ отъ близо да запознае.

Тогава, дору се бавилъ Екзарха въ Цариградъ, запозналъ се съ Балкананскитѣ български търговци най-повече съ Г-на Николча Тъпчилеца и други и имъ прѣдложилъ да поддигнатъ въпросъ за Българска черкова въ Цариградъ, но тѣ, като не постоянни жители и не фамилисти въ Цариградъ, не държали да направятъ това, а той се принудилъ да издири и намѣри българскитѣ еснафи, постоянни тамъ жители и да ги убѣди, за да даждъ прошение на Патриаршията съ тѣхнитѣ подписи и да искатъ да иматъ Българска черкова въ Цариградъ, именно на Ункапанъ да купятъ нѣкоя си Еврейска къща за 320000 гроша. Отъ сѣтиѣ съмъ слушалъ, да ми приказватъ, че Патриаршията не обръжала никакво внимание на това прошение. Александръ Екзархъ отъ сѣтиѣ, като ходилъ съ Бланки изъ България, отъ тамъ въ Франция, Лондра и най сѣтиѣ въ Русеия, (както спомѣнихъ за това) отъ тамъ той дохожда въ Цариградъ и се останавлива въ Пера (Бейоглу) въ единъ домъ и начинава отъ ново да дѣйствува за Бъл-